

Nr 309.

Av herr **von Geijer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till lantbruksstyrelsen m. m.

Kungl. Maj:t har i proposition, nr 234, framlämnat förslag till omorganisation av lantbruksstyrelsen.

Styrelsens nuvarande organisation härrör i stort sett från år 1918. Redan denna omständighet, att endast så pass kort tid förflutit efter det en — såsom man hade anledning antaga — ganska slutgiltig gestaltning gavs åt ämbetsverket, ger osökt vid handen, att anledning föreligger att noga granska de förutsättningar, på grund av vilka statsmakterna skulle redan nu, efter endast femton års förlopp företaga en så genomgripande reformering, som här är i fråga.

Jag vill ej förneka, tvärtom med stor tillfredsställelse konstatera, att de senaste decennierna utmärkts av stort intresse från statsmakternas sida för jordbruket och att det funnits med statsnyttan förenligt att stödja allt flera grenar av lantbrukshållningen. En följd har givetvis blivit, att omfattningen av styrelsens verksamhet på vissa områden avsevärt ökats och att ökad arbetskraft härav betingas inom ämbetsverket. Men tvekan kan råda om vad här föreslagits i hela dess omfattning betingats av arbetsökningen och om avhjälpandet av olägenheterna icke skulle kunna nås utan ett så djupt ingripande i själva organisationen, som här föreslagits.

En granskning av handlingarna i ärendet visar, att den ökade arbetsbördan till ojämförligt största delen faller på den nuvarande jordbruksbyrån och att en utökning av arbetskrafterna på denna byrå med nödvändighet kräves. Men denna omständighet behöver icke, enligt mitt sätt att se på saken, oavvisligen betinga att så gott som hela organisationen stöpes om. En partiell reform i den av mig nu antydda riktningen skulle lämpligen kunna genomföras utan att man giver sig in på en reform, som i så väsentlig mån, som här är i fråga, förändrar gällande arbetsformer inom verket. Någon risk har jag svårt att se skulle föreligga att syftet med styrelsens verksamhet förfelades, om man — med förbättrande av den del av organisationen där verkligen olägenheter föreligga, d. v. s. angående jordbruksbyrån — läte frågan i övrigt vila någon tid.

Det är allmänmänskligt, att man ogärna ser att ett vidlyftigt utredningsarbete skulle mynna ut i negativt resultat. Även om sålunda de av mig framhållna synpunkterna skulle vinna riksdagens bifall och det slutliga resultatet av det stora utredningsarbetet sålunda skulle mynna ut i en till synes föga omfattande reform, kan emellertid med fog sägas, att utred-

ningsarbetet ingalunda är bortkastat och att den belysning av frågan, som genom utredningen vunnits, är av bestående värde.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen ville besluta att avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 234.

Stockholm den 1 april 1933.

K. von Geijer.